

Udvalget ligeledes — dog ogsaa her med Andtagelse af eet Medlem og kun un'er et vist Forbehold — troet at kunne tiltræde. Saalænge nemlig Retten til at inddrage den 10de Gaard, efter at en Jorddrot har bortsolgt 9 Fæstegaarde til Fæsterne eller deres Børn, bliver bestaaende, mener Udvalget, at man fremtidigt heri maa see den Vej, ad hvilken det er givet, hvormeget Fæstegods Gods-eieren kan udtage til fri Raadighed som Præmie for, at han har solgt til Fæsterne og deres Børn. Naar man nu gaaer ind paa Ministerens Forslag under Nr. 3 og 4 om, at der ogsaa ad de deromtalte Veie kan tages Noget bort fra det, der er undergivet Fæstevang, foruden den 10de Gaard, opnaaes Henfigten altsaa ikke; men, naar man derhos bestemmer, at det, der ad denne Vej borttages — f. Ex., naar indtil $\frac{1}{6}$ af en Fæstegaards Lilliggende ved Omfordeling eller Udstykning udlægges til særskilt Bebyggelse, og dette Hartkorn paa denne Maade gaaer bort — skal tages med i Beregningen, naar der skal bestemmes om, hvormeget Hartkorn Jorddroten maa inddrage som den 10de Gaard, have vi troet at kunne gaae ind paa dette Forslag af den ærede Minister. — Lovforslagets § 4 gaaer ud paa at bestemme, at den til Fæstesteder nu hørende Eng, Gjørdselskov eller Tørveffjær ikke maa stilles fra disse Fæstesteder, saalænge de ere Fæstevang undergivne, og at Jorddroten derhos kun skal kunne overdrage Gjørdsel eller Tørv fra et saadant Steds Lilliggende til Fæsteren selv. Ministeren har hertil stillet et Forslag, hvorefter Paragraphens første Stykke skal affattes noget anderledes, idet det nemlig gaaer ud paa, at, saalænge Fæstestedet ikke overgaaer til Selveiendom, skal Jorddroten ikke kunne borttage nogen til Stedet hørende Eng, Gjørdselskov eller Tørveffjær fra Fæstestedet, medmindre det ved en Landvæsenkommissionens kjendelse afgjøres, at der af den Slags Lilliggende kan fraklives Noget, uden at Stedet kommer til at mangle det Nødvendige af disse Gjenstande. Der er altsaa ikke

her Spørgsmaal om at kunne fraklives Fæstestedet Alt, hvad der deraf befindes ved det, men der skal kun kunne fraklives Saameget, at det af Landvæsenkommissionen erkjendes, at der er Saameget tillage af disse Gjenstande, som anses nødvendige til Jordbruget. Derimod vil Ministeren, at, naar Fæstestedet afhændes til Selveiendom, skal der kunne udtages saadanne Stykker deraf. Naar man f. aer bestemt, at dette Hartkorn kommer til Udtag ved Beregningen af, hvad der af den tiende Gaard indtages, have vi ogsaa troet at kunne tiltræde dette Forslag, dog med den Forandring, der er antydet i Underændringsforslaget under Nr. 6. Forfjellen imellem Ministerens uforandrede Forslag og det, der vil komme til at staae, naar Udvalgets Underændringsforslag vedtages, er den, at Udvalget ved sit Forslag vil bevirke, at en saadan Landvæsenkommissionenskjendelse ikke skal kunne berettigede Gods-eieren til at gjøre en saadan Udtagelse, saalænge Gaarden vedbliver at være bortfæstet, men at den kun kommer til Anvendelse, naar Gaarden sælges til Selveiendom. Medens efter Ministerens Forslag — jeg skal bestræbe mig for at være saa tydelig som mulig — en Landvæsenkommissionenskjendelse ogsaa skal kunne berettigede Jorddroten til at borttage disse Gjenstande fra flige Fæstesteder i den Tid, hvori de vedblive at være bortfæstede som Fæstegods, vil Udvalget kun indrømme Retten fra Salgsoieblikket, fra det Dieblik, Stedet overgaaer til Eiendom, og altsaa ikke før dette skeer. — Under Nr. 7 og 8 er der af Medlemmer her i Salen stillet to Forslag, om hvilke jeg ikke for Dieblikket skal udtale mig. Jeg skal kun sige, at det vil berøe paa Ministerens Udtalelse, om jeg skal kunne stemme for Forslaget under Nr. 7; men at jeg vil stemme imod Forslaget under Nr. 8. — Til Lovforslagets § 5, der gaaer ud paa at borttage den Afgang for Fideicommissbefiddere, som nu høves til at faae Bevilling til ved Fæsteledighed at sælge Gaarden til Fremmede, for de Gaardes Bedkommende, hvor der findes